

ГРИГОРІЙ МАТВІЙОВИЧ СИВОКІНЬ НАЗАВЖДИ ЗАЛИШИТЬСЯ В ПАМ'ЯТІ ГЛИБОКИМ І ПРИНЦИПОВИМ УЧЕНИМ, ТРУДІВНИКОМ, ОПТИМІСТОМ

Українське філологічне середовище глибоко сумує через болючу втрату. На 84-му році життя 9 грудня 2014 року перестало битися серце вченого-літературознавця, доктора філологічних наук, члена-кореспондента НАН України, літературного критика Григорія Матвійовича Сивоконя.

Григорій Матвійович народився 9 серпня 1931 року на хуторі Сивоконівка Коломацького району Харківської області. Закінчив українське відділення філологічного факультету та аспірантуру при кафедрі української літератури Харківського державного університету імені О. М. Горького (нині Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна). 1961 року захистив кандидатську дисертацію з теми «Давні українські поетики». Із 1962 року – понад чотири десятиліття – працював в Інституті літератури імені Т. Г. Шевченка: молодшим науковим співробітником, старшим науковим співробітником, завідувачем відділу теорії літератури, заступником директора з наукової роботи, радником директора. 1983 року захистив докторську дисертацію за темою «Взаємозумовленість поступального розвитку художньої літератури і читача від давнини до сучасності».

Понад 10 років керував Координаційною радою з літературознавства при Інституті літератури, був членом Президії ВАК і головою експертної ради ВАК з літературознавства, вів активну наукову діяльність.

Як член редколегії співпрацював з передовими фаховими та літературно-художніми українськими виданнями («Слово і Час», «Науковий світ», «Вітчизна», «Дивослово», «Альманах Полтавського національного педагогічного університету „Рідний край“»). Брав участь

у багатьох міжнародних наукових конференціях у США, Великобританії, Польщі, Ізраїлі, мав великий авторитет як теоретик літератури в Україні.

Г. М. Сивоконь (1931–2014) – український літературознавець, член-кореспондент НАНУ

Г. М. Сивокінь був членом Національної спілки письменників України, очолював творче об'єднання критиків Київської організації НСПУ. Він – лауреат премії імені О. Білецького, заслужений діяч науки і техніки України, нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2001).

Назавжди нам залишаться його наукові праці – монографії «Давні українські поетики», «Художня література і читач», «Динаміка новаторських шукань», «Художній твір і літературний процес», «У вимірах сприймання. Теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функцій»; збірники

літературно-критичних статей «Життєва переконливість героя», «Друге прочитання», «Визначеність таланту», «Від аналізу до прогнозу» та ін.

Останні кілька років Григорій Матвійович Сивокінь мешкав у Полтаві. Нехай мирна Полтавська земля стане для нього легким і затишним пристанищем. Науковці, освітяни, студенти-філологи, письменники, культурна громадськість нашого краю завжди шануватимуть цю поважну людину.

Щиро співчуваємо рідним і колегам ученого в їхньому важкому горі. Світла пам'ять покійному.

*Ректор ПНПУ імені В. Г. Короленка
професор М. І. Степаненко,
редакційна колегія альманаху «Рідний край»,
викладацький і студентський колектив
факультету філології та журналістики
університету*